

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2021/2101 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 24 noiembrie 2021****de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea, de către anumite întreprinderi
și sucursale, de informații privind impozitul pe profit****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Transparența este esențială pentru asigurarea bunei funcționări a pieței interne. În comunicarea sa din 27 octombrie 2015 intitulată „Programul de lucru al Comisiei pentru 2016 – Circumstanțe excepționale, acțiuni pe măsură” și în comunicarea sa din 16 decembrie 2014 intitulată „Programul de lucru al Comisiei pentru 2015 – Un nou început”, Comisia a identificat drept o prioritate necesitatea de a răspunde apelului lansat de cetățenii Uniunii în favoarea echității și a transparenței și necesitatea ca Uniunea să acționeze ca un model de referință global. Este esențial ca eforturile de a obține o mai mare transparență să țină seama de reciprocitatea dintre concurenți.
- (2) În rezoluția sa din 26 martie 2019 ⁽³⁾, Parlamentul European a subliniat necesitatea unei raportări publice pentru fiecare țară în parte având un caracter ambițios, ca mijloc de creștere a transparenței întreprinderilor și de consolidare a controlului public. În paralel cu eforturile depuse de Consiliu pentru a combate evaziunea fiscală în rândul întreprinderilor, este necesar să se consolideze controlul public al impozitului pe profit suportat de întreprinderile multinaționale care desfășoară activități în Uniune pentru a promova transparența și responsabilitatea întreprinderilor, contribuind astfel la bunăstarea societăților noastre. Asigurarea acestui control este necesară, de asemenea, pentru a favoriza o dezbatere publică mai bine documentată, în special cu privire la nivelul de respectare

⁽¹⁾ JO C 487, 28.12.2016, p. 62.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 27 martie 2019 (JO C 108, 26.3.2021, p. 623) și poziția în primă lectură a Consiliului din 28 septembrie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 11 noiembrie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).⁽³⁾ JO C 108, 26.3.2021, p. 8.

a obligațiilor fiscale de către anumite întreprinderi multinaționale care își desfășoară activitatea în Uniune, precum și la impactul respectării obligațiilor fiscale asupra economiei reale. Stabilirea unor norme comune privind transparența în ceea ce privește impozitul pe profit al întreprinderilor ar servi, de asemenea, interesului economic general, oferind garanții echivalente în întreaga Uniune pentru protecția investitorilor, a creditorilor și a altor terți în general, contribuind astfel la recăștigarea încrederii cetățenilor Uniunii în echitatea sistemelor fiscale naționale. Acest control public poate fi realizat prin intermediul unui raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, indiferent de locul în care este stabilită întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a grupului multinațional.

- (3) Raportarea publică pentru fiecare țară în parte este un instrument eficient și adecvat pentru a crește transparența în ceea ce privește activitățile întreprinderilor multinaționale și pentru a permite publicului să evalueze impactul acestor activități asupra economiei reale. Aceasta îmbunătățește, de asemenea, capacitatea acționarilor de a evalua în mod adecvat riscurile asumate de către întreprinderi, conduce la elaborarea unor strategii de investiții bazate pe informații exacte și crește capacitatea factorilor de decizie de a evalua eficiența și impactul legislației naționale. Controlul public ar trebui efectuat fără a afecta climatul de investiții din Uniune sau competitivitatea întreprinderilor din Uniune, inclusiv a întreprinderilor mici și mijlocii, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*).
- (4) Este probabil ca raportarea publică pentru fiecare țară în parte să aibă și un impact pozitiv asupra drepturilor angajaților la informare și consultare, astfel cum se prevede în Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului (†) și, ca urmare a sporirii cunoștințelor privind activitățile întreprinderilor, asupra calității dialogului care are loc în cadrul întreprinderilor.
- (5) În urma concluziilor Consiliului European din 22 mai 2013, a fost introdusă o clauză de revizuire în Directiva 2013/34/UE. Conform respectivei clauze de revizuire, Comisia trebuia să ia în considerare posibilitatea de a introduce obligația pentru marile întreprinderi din sectoare industriale adiționale de a elabora anual rapoarte pentru fiecare țară în parte, ținând cont de evoluțiile din cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și rezultatele inițiativelor europene conexe.
- (6) Uniunea a introdus deja raportarea publică pentru fiecare țară în parte pentru sectorul bancar prin Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), precum și pentru industria extractivă și de exploatare forestieră prin Directiva 2013/34/UE.
- (7) Prin introducerea raportării publice pentru fiecare țară în parte prin prezenta directivă, Uniunea devine un lider mondial în promovarea transparenței financiare și a transparenței întreprinderilor.
- (8) Mai multă transparență în prezentarea informațiilor financiare va fi avantajoasă pentru toți, deoarece societatea civilă se va implica mai mult, angajații vor fi mai bine informați, iar aversiunea la risc a investitorilor se va diminua. În plus, întreprinderile vor beneficia de pe urma unor relații mai bune cu părțile interesate, ceea ce va duce la mai multă stabilitate și, totodată, la un acces mai ușor la finanțare, datorită unui profil de risc mai clar și unei reputații mai bune.
- (9) În comunicarea sa din 25 octombrie 2011 intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor”, Comisia a definit responsabilitatea socială a întreprinderilor ca responsabilitatea întreprinderilor în ceea ce privește impactul lor asupra societății. Responsabilitatea socială a întreprinderilor ar trebui coordonată la nivel de întreprindere. Autoritățile publice pot juca un rol de sprijin prin intermediul unei combinații inteligente de măsuri de politici voluntare și, unde este necesar, prin reglementarea complementară. Întreprinderile pot merge dincolo de respectarea legii și pot deveni responsabile din punct de vedere social prin integrarea în strategia lor de afaceri și în operațiunile lor a mai multor preocupări sociale, de mediu, etice, legate de protecția consumatorilor sau a drepturilor omului.

(*) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

(†) Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană (JO L 80, 23.3.2002, p. 29).

(*) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (10) Publicul ar trebui să fie în măsură să examineze toate activitățile unui grup de întreprinderi dacă grupul cuprinde anumite tipuri de entități stabilite în Uniune. Pentru grupurile care desfășoară activități în Uniune numai prin intermediul unor filiale sau sucursale, respectivele filiale și sucursale ar trebui să publice și să asigure accesul la raportul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang. În cazul în care informațiile sau rapoartele respective nu sunt disponibile, ori întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang nu le pune la dispoziția filialelor sau sucursalelor toate informațiile necesare, filialele și sucursalele ar trebui să întocmească, să publice și să acorde accesul la un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit care să conțină toate informațiile, obținute sau dobândite, pe care le dețin și la o declarație care să indice că întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang nu a pus la dispoziție informațiile necesare. Cu toate acestea, din motive de proporționalitate și eficacitate, obligația de a publica și de a asigura accesul la raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit nu ar trebui să se aplice decât filialelor mari și mijlocii stabilite în Uniune și sucursalelor de dimensiuni comparabile înființate în Uniune. Prin urmare, domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE ar trebui extins în consecință pentru a include sucursalele înființate într-un stat membru de către o întreprindere care este stabilită în afara Uniunii și care are o formă juridică comparabilă cu tipurile de întreprinderi enumerate în anexa I la Directiva 2013/34/UE. Sucursalele care au fost închise, astfel cum se menționează la articolul 37 litera (k) din Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, nu ar trebui să mai facă obiectul obligațiilor de raportare prevăzute în prezenta directivă.
- (11) Grupurile multinaționale și, după caz, anumite întreprinderi autonome ar trebui să furnizeze publicului un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit atunci când depășesc o anumită dimensiune, în ceea ce privește veniturile, pe parcursul a două exerciții financiare consecutive, în funcție de veniturile consolidate ale grupului sau de veniturile întreprinderii autonome. În mod simetric, o astfel de obligație ar trebui să înceteze să se aplice atunci când veniturile respective încetează să depășească cuantumul relevant pe parcursul a două exerciții financiare consecutive. În astfel de cazuri, grupul multinațional sau întreprinderea autonomă ar trebui să aibă în continuare obligația de a raporta cu privire la primul exercițiu financiar ulterior ultimului exercițiu financiar în care veniturile acestuia au depășit respectivul cuantum. Un astfel de grup multinațional sau o astfel de întreprindere autonomă ar trebui să facă din nou obiectul obligației de raportare atunci când veniturile sale depășesc din nou cuantumul relevant pe parcursul a două exerciții financiare consecutive. Având în vedere gama largă de cadre de raportare financiară cu care se pot conforma situațiile financiare, pentru a stabili domeniul de aplicare, pentru întreprinderile care intră sub incidența dreptului unui stat membru, noțiunea de „venituri” ar trebui să aibă același înțeles ca „cifra de afaceri netă” și ar trebui interpretată în conformitate cu cadrul național de raportare financiară al respectivului stat membru. Articolul 43 alineatul (2) litera (c) din Directiva 86/635/CEE a Consiliului ⁽⁸⁾ și articolul 66 alineatul (2) din Directiva 91/674/CEE a Consiliului ⁽⁹⁾ prevăd definiții pentru stabilirea cifrei de afaceri nete a unei instituții de credit și, respectiv, a unei întreprinderi de asigurare. Pentru alte întreprinderi, veniturile ar trebui evaluate în conformitate cu cadrul de raportare financiară pe baza căruia sunt întocmite situațiile lor financiare. Cu toate acestea, în contextul conținutului raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, ar trebui să se aplice o definiție diferită a veniturilor.
- (12) Pentru a evita dubla raportare pentru sectorul bancar, ar trebui să fie scutite de la aplicarea cerințelor de raportare prevăzute în prezenta directivă întreprinderile-mamă de cel mai înalt rang și întreprinderile autonome care intră sub incidența Directivei 2013/36/UE și care includ în raportul lor elaborat în conformitate cu articolul 89 din directiva respectivă toate activitățile lor și, după caz, toate activitățile întreprinderilor lor afiliate incluse în situațiile financiare consolidate, inclusiv activitățile care nu fac obiectul dispozițiilor din partea a treia titlul I capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾.

⁽⁷⁾ Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO L 169, 30.6.2017, p. 46).

⁽⁸⁾ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva 91/674/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1991 privind conturile anuale și conturile consolidate ale întreprinderilor de asigurare (JO L 374, 31.12.1991, p. 7).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

- (13) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să includă, după caz, o listă a tuturor filialelor, pentru exercițiul financiar relevant, stabilite în Uniune sau în jurisdicțiile fiscale incluse în anexa I și, după caz, în anexa II la versiunea relevantă a Concluziilor Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale. Pentru a se evita crearea unei sarcini administrative, întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang ar trebui să se poată baza pe lista filialelor incluse în situațiile financiare consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang. Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să furnizeze, de asemenea, informații referitoare la toate activitățile tuturor întreprinderilor afiliate ale grupului consolidate în situațiile financiare ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang sau, în funcție de circumstanțe, referitoare la toate activitățile întreprinderii autonome. Informațiile ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a face posibil un control public eficace, pentru a se asigura că acea prezentare nu generează riscuri sau dezavantaje disproporționate pentru întreprinderi în materie de competitivitate sau interpretări eronate în ceea ce privește întreprinderile vizate. Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să fie pus la dispoziție în termen de cel mult 12 luni de la data bilanțului. Orice perioadă mai scurtă de publicare a situațiilor financiare nu ar trebui să se aplice în ceea ce privește raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit. Dispozițiile introduse de prezenta directivă nu aduc atingere dispozițiilor Directivei 2013/34/UE referitoare la situațiile financiare anuale și la situațiile financiare consolidate.
- (14) Pentru a se evita crearea unei sarcini administrative, întreprinderile ar trebui să aibă dreptul de a prezenta informațiile pe baza instrucțiunilor de raportare prevăzute în secțiunea III părțile B și C din anexa III la Directiva 2011/16/UE a Consiliului ⁽¹¹⁾ atunci când întocmesc un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit în conformitate cu prezenta directivă. Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să precizeze care cadru de raportare a fost utilizat. Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar putea include în plus o prezentare generală care să ofere explicații în cazul existenței unor discrepanțe semnificative la nivelul grupului între valoarea impozitelor acumulate și valoarea impozitelor plătite, ținând seama de valorile corespunzătoare referitoare la exercițiile financiare anterioare.
- (15) Este important să se asigure faptul că datele sunt comparabile. În acest scop, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili un model comun și formate de raportare electronică, care ar trebui să fie cu citire automată, pentru prezentarea raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit în temeiul prezentei directive. Atunci când stabilește modelul și formatele de raportare respective, Comisia ar trebui să aibă în vedere progresele înregistrate în domeniul digitalizării și accesibilității informațiilor publicate de întreprinderi, în special în ceea ce privește dezvoltarea punctului unic de acces european, astfel cum a propus în comunicarea sa din 24 septembrie 2020 intitulată „O uniune a piețelor de capital pentru cetățeni și întreprinderi – un nou plan de acțiune”. Respectivă competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾.
- (16) Pentru a asigura faptul că există un nivel suficient de detalieri care să le permită cetățenilor să evalueze mai bine modul în care întreprinderile multinaționale contribuie la bunăstarea societății în fiecare stat membru, informațiile ar trebui defalcate pe stat membru. În plus, informațiile privind operațiunile întreprinderilor multinaționale ar trebui, de asemenea, prezentate cu un nivel ridicat de detalieri în ceea ce privește informații jurisdicții fiscale din țări terțe care ridică probleme deosebite. Pentru toate celelalte operațiuni din țări terțe, informațiile ar trebui furnizate în formă agregată, cu excepția cazului în care întreprinderea dorește să prezinte informații mai detaliate.
- (17) Pentru anumite jurisdicții fiscale ar trebui să existe un nivel ridicat de detalieri. Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să prezinte întotdeauna informațiile separat pentru fiecare jurisdicție inclusă în anexele la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale ⁽¹³⁾ și actualizările ulterioare ale acestora care sunt aprobate în mod individual de două ori pe an, de obicei în februarie și octombrie, și publicate în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*. Anexa I la respectivele Concluzii ale Consiliului prezintă „Lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale”, în timp ce anexa II prezintă „Stadiul

⁽¹¹⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽¹³⁾ A se vedea Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale și anexele la acestea (JO C 413 I, 12.10.2021, p. 1) și actualizările ulterioare ale acestora.

actual al cooperării cu UE în ceea ce privește angajamentele luate de jurisdicțiile cooperante pentru punerea în aplicare a principiilor bunei guvernante fiscale”. Pentru anexa I, jurisdicțiile care ar trebui luate în considerare sunt cele care erau incluse pe listă la data de 1 martie a exercițiului financiar pentru care urmează să fie întocmit raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit. Pentru anexa II, jurisdicțiile care ar trebui luate în considerare sunt cele care erau menționate în anexa respectivă la data de 1 martie a exercițiului financiar pentru care urmează să fie întocmit raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit și la data de 1 martie a exercițiului financiar precedent.

- (18) Prezentarea imediată a datelor care urmează să fie incluse în raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar putea aduce, în anumite cazuri, prejudicii grave poziției comerciale a unei întreprinderi. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a permite întreprinderilor să amâne prezentarea unor informații specifice pentru un număr limitat de ani, cu condiția să prezinte în mod clar existența unei amânări, să ofere o explicație motivată în acest sens în raport, precum și să documenteze raționamentul care stă la baza acesteia. Informațiile omise de întreprinderi ar trebui să fie prezentate într-un raport ulterior. Informațiile referitoare la jurisdicțiile fiscale incluse în anexele I și II la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale nu ar trebui să fie omise niciodată.
- (19) Pentru a consolida transparența întreprinderilor și responsabilitatea acestora față de investitori, creditori, alți terți și publicul larg și pentru a asigura o guvernare adecvată, membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang sau ale întreprinderii autonome care este stabilită în Uniune și care are obligația de a întocmi, a publica și a asigura accesul la raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să își asume în mod colectiv responsabilitatea pentru asigurarea respectării respectivelor obligații de raportare în temeiul prezentei directive. Având în vedere că este posibil ca membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale filialelor stabilite în Uniune care sunt controlate de o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang stabilită în afara Uniunii sau persoana sau persoanele responsabile cu îndeplinirea formalităților de publicitate pentru sucursală ar putea să cunoască doar într-o mică măsură conținutul raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit întocmit de către întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang sau ar putea să aibă posibilități limitate de a obține astfel de informații sau un astfel de raport de la întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang, responsabilitatea respectivelor membri sau a respectivelor persoane ar trebui să includă asigurarea faptului că, făcând uz optim de cunoștințele și mijloacele de care dispun, raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit privind întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang sau întreprinderea autonomă este întocmit și publicat într-un mod coerent cu prezenta directivă sau că filiala sau sucursala a redactat, a publicat și a asigurat accesul la toate informațiile, obținute sau dobândite, pe care le deține, în conformitate cu prezenta directivă. În cazul în care informațiile sau raportul sunt incomplete, responsabilitatea respectivelor membri sau a respectivelor persoane ar trebui să fie extinsă la publicarea unei declarații care să indice faptul că întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang sau întreprinderea autonomă nu a pus la dispoziție informațiile necesare.
- (20) Pentru a asigura sensibilizarea publicului cu privire la domeniul de aplicare al obligațiilor de raportare introduse în Directiva 2013/34/UE prin prezenta directivă și cu privire la respectarea acestora, statele membre ar trebui să impună cerința ca auditorii statutari și firmele de audit să declare dacă o întreprindere a fost obligată să publice un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit și, în caz afirmativ, dacă raportul respectiv a fost publicat.
- (21) Obligațiile statelor membre de a prevedea sancțiuni și de a lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că sancțiunile respective sunt aplicate în temeiul Directivei 2013/34/UE se aplică încălcărilor dispozițiilor de drept intern în ceea ce privește prezentarea de informații privind impozitul pe profit de către anumite întreprinderi și sucursale, adoptate în temeiul prezentei directive.
- (22) Prezenta directivă are drept obiectiv consolidarea transparenței întreprinderilor și a transparenței și a controlului public în ceea ce privește informațiile referitoare la impozitul pe profit al întreprinderilor prin adaptarea cadrului juridic existent referitor la obligațiile impuse întreprinderilor și firmelor în ceea ce privește publicarea de rapoarte, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în sensul articolului 50 alineatul (2) litera (g) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Astfel cum a statuat Curtea de Justiție în special în cauza C-97/96, *Verband deutscher Daihatsu-Händler* ⁽¹⁴⁾, articolul 50 alineatul (2) litera (g) din TFUE se referă la necesitatea de a proteja interesele „terților” în general, fără a distinge sau a exclude vreo categorie care intră sub incidența termenului

⁽¹⁴⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 4 decembrie 1997, *Verband deutscher Daihatsu-Händler*, C-97/96, ECLI:EU:C:1997:581.

respectiv. Astfel, termenul „terți” este mai larg decât investitorii și creditorii și cuprinde și alți terți interesați, inclusiv concurenții și publicul larg. În plus, obiectivul realizării libertății de stabilire, care este atribuit în termeni foarte generali instituțiilor prin articolul 50 alineatul (1) din TFUE, nu poate fi încadrat de dispozițiile articolului 50 alineatul (2) din TFUE. Având în vedere că prezenta directivă se referă doar la obligațiile de a publica rapoarte privind informațiile referitoare la impozitul pe profit și nu se referă la armonizarea impozitelor, articolul 50 alineatul (1) din TFUE constituie un temei juridic adecvat.

- (23) Pentru a asigura funcționarea deplină a pieței interne și condiții de concurență echitabile între Uniune și întreprinderile multinaționale din țări terțe, Comisia ar trebui să analizeze în continuare noi posibilități de a spori echitatea și transparența fiscală. În special, Comisia ar trebui să examineze, în contextul clauzei de revizuire, dacă, printre altele, dezagregarea completă ar spori eficacitatea prezentei directive.
- (24) Întrucât obiectivul prezentei directive nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere efectul pe care îl produce, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (25) Prezenta directivă răspunde preocupărilor exprimate de părțile interesate cu privire la necesitatea de a aborda problema denaturărilor pieței interne fără a compromite competitivitatea Uniunii. Aceasta nu ar trebui să genereze o sarcină administrativă necuvenită pentru întreprinderi. Per ansamblu, în cadrul prezentei directive, amplexarea informațiilor care urmează să fie prezentate este proporțională cu obiectivele de sporire a transparenței întreprinderilor și a controlului public. Prin urmare, prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (26) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (27) Prin urmare, Directiva 2013/34/UE ar trebui să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2013/34/UE

Directiva 2013/34/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, se introduce următorul alineat:

„(1a) Măsurile de coordonare prevăzute la articolele 48a-48e și la articolul 51 se aplică, de asemenea, actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la sucursalele înființate într-un stat membru de către o întreprindere care nu intră sub incidența dreptului unui stat membru, dar a cărei formă juridică este comparabilă cu tipurile de întreprinderi enumerate în anexa I. Articolul 2 se aplică respectivelor sucursale în măsura în care acestor sucursale li se aplică articolele 48a-48e și articolul 51.”

2. După articolul 48, se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL 10a

RAPORTUL PRIVIND INFORMAȚIILE REFERITOARE LA IMPOZITUL PE PROFIT

Articolul 48a

Definiții legate de raportarea informațiilor referitoare la impozitul pe profit

(1) În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. «întreprindere-mamă de cel mai înalt rang» înseamnă o întreprindere care întocmește situațiile financiare consolidate ale celui mai mare grup de întreprinderi;
2. «situații financiare consolidate» înseamnă situațiile financiare care sunt întocmite de o societate-mamă a unui grup, în care activele, datoriile, capitalurile proprii, veniturile și cheltuielile sunt prezentate ca fiind cele ale unei singure entități economice;
3. «jurisdicție fiscală» înseamnă un stat sau o jurisdicție nestatală care are autonomie fiscală în ceea ce privește impozitul pe profit;
4. «întreprindere autonomă» înseamnă o întreprindere care nu face parte dintr-un grup astfel cum este definit la articolul 2 punctul 11.

(2) În sensul articolului 48b din prezenta directivă, «venituri» are același înțeles ca:

- (a) «cifra de afaceri netă», în cazul întreprinderilor care intră sub incidența dreptului unui stat membru care nu aplică standardele internaționale de contabilitate adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002; sau
- (b) «venituri», astfel cum sunt definite de sau în înțelesul cadrului de raportare financiară pe baza căruia se întocmesc situațiile financiare, în cazul altor întreprinderi.

Articolul 48b

Întreprinderile și sucursalele care au obligația de a transmite rapoarte cu privire la impozitul pe profit

(1) Statele membre le impun întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang care intră sub incidența legislațiilor lor naționale, atunci când veniturile consolidate au depășit la data bilanțului lor, pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, cuantumul de 750 000 000 EUR, astfel cum se reflectă în situațiile lor financiare consolidate, să întocmească, să publice și să asigure accesul la un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit pentru cel mai recent dintre respectivele două exerciții financiare consecutive.

Statele membre prevăd ca o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang să nu mai facă obiectul obligațiilor de raportare stabilite la primul paragraf atunci când venitul consolidat total al acesteia la data bilanțului scade sub cuantumul de 750 000 000 EUR pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, astfel cum se reflectă în situațiile sale financiare consolidate.

Statele membre le impun întreprinderilor autonome care intră sub incidența legislațiilor lor naționale, atunci când veniturile acestora au depășit la data bilanțului lor, pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, cuantumul de 750 000 000 EUR, astfel cum se reflectă în situațiile lor financiare anuale, să întocmească, să publice și să asigure accesul la un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit pentru cel mai recent dintre respectivele două exerciții financiare consecutive.

Statele membre prevăd ca o întreprindere autonomă să nu mai facă obiectul obligațiilor de raportare stabilite la al treilea paragraf atunci când venitul total al acesteia la data bilanțului scade sub cuantumul de 750 000 000 EUR pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, astfel cum se reflectă în situațiile sale financiare.

(2) Statele membre se asigură că norma prevăzută la alineatul (1) nu se aplică întreprinderilor autonome sau întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang și întreprinderilor lor afiliate în cazul în care aceste întreprinderi, inclusiv sucursalele lor, sunt stabilite, își au sediul comercial fix sau au o activitate economică permanentă pe teritoriul unui singur stat membru și în nicio altă jurisdicție fiscală.

(3) Statele membre se asigură că norma prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol nu se aplică întreprinderilor autonome și întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang în cazul în care astfel de întreprinderi sau întreprinderile lor afiliate prezintă un raport, în conformitate cu articolul 89 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), care include informații privind toate activitățile lor și, în cazul întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang, privind toate activitățile tuturor întreprinderilor afiliate incluse în situațiile financiare consolidate.

(4) Statele membre impun filialelor mari și mijlocii astfel cum se menționează la articolul 3 alineatele (3) și (4), care intră sub incidența legislațiilor lor naționale și care sunt controlate de către o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang care nu intră sub incidența legislației unui stat membru, atunci când veniturile consolidate au depășit la data bilanțului său, pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, cuantumul de 750 000 000 EUR, astfel cum se reflectă în situațiile sale financiare consolidate, să publice și să asigure accesul la un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit privind respectiva întreprindere-mamă de cel mai înalt rang pentru cel mai recent dintre respectivele două exerciții financiare consecutive.

Atunci când informațiile sau raportul respectiv nu sunt disponibile, filiala solicită întreprinderii sale mamă de cel mai înalt rang să îi furnizeze toate informațiile necesare pentru a-i permite să își îndeplinească obligațiile în temeiul primului paragraf. În cazul în care întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang nu furnizează toate informațiile solicitate, filiala întocmește, publică și asigură accesul la un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, care conține toate informațiile, obținute sau dobândite, pe care aceasta le deține, precum și o declarație care indică faptul că întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a acesteia nu a pus la dispoziție informațiile necesare.

Statele membre prevăd ca filialele mari și mijlocii să nu mai facă obiectul obligațiilor de raportare stabilite la prezentul alineat atunci când venitul consolidat total al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang la data bilanțului său scade sub cuantumul de 750 000 000 EUR pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, astfel cum se reflectă în situațiile sale financiare consolidate.

(5) Statele membre solicită sucursalelor înființate pe teritoriile lor de întreprinderi care nu intră sub incidența legislației unui stat membru să publice și să asigure accesul la un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit privind întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang sau întreprinderea autonomă menționată la al șaselea paragraf litera (a), în ceea ce privește cel mai recent dintre ultimele două exerciții financiare consecutive.

În cazul în care informațiile sau raportul respectiv nu sunt disponibile, persoana sau persoanele desemnate să îndeplinească formalitățile de publicitate menționate la articolul 48e alineatul (2) solicită întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang sau întreprinderii autonome menționate al șaselea paragraf litera (a) de la prezentul alineat să le furnizeze toate informațiile necesare pentru a le permite să își îndeplinească obligațiile.

În cazul în care nu sunt furnizate toate informațiile solicitate, sucursala întocmește, publică și asigură accesul la un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, care conține toate informațiile pe care aceasta le deține, le-a obținut sau le-a dobândit, precum și o declarație care indică faptul că întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang sau întreprinderea autonomă nu a pus la dispoziție informațiile necesare.

Statele membre prevăd ca obligațiile de raportare stabilite la prezentul alineat să se aplice numai sucursalelor a căror cifră de afaceri netă a depășit pragul, astfel cum a fost transpus în temeiul articolului 3 alineatul (2), pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive.

Statele membre prevăd ca o sucursală supusă obligațiilor de raportare în temeiul prezentului alineat să nu mai facă obiectul acestor obligații atunci când cifra sa de afaceri netă scade sub prag, astfel cum a fost transpus în temeiul articolului 3 alineatul (2), pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive.

Statele membre se asigură că unei sucursale i se aplică normele prevăzute la prezentul alineat numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele criterii:

- (a) întreprinderea care a deschis sucursala este fie o întreprindere afiliată unui grup a cărui întreprindere-mamă de cel mai înalt rang nu este reglementată de legislația unui stat membru și ale cărui venituri consolidate au depășit la data bilanțului său, pentru fiecare din ultimele două exerciții financiare consecutive, cuantumul de 750 000 000 EUR astfel cum se reflectă în situațiile sale financiare consolidate, fie o întreprindere autonomă ale cărei venituri au depășit la data bilanțului său, pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, cuantumul de 750 000 000 EUR, astfel cum se reflectă în situațiile sale financiare; și
- (b) întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang menționată la litera (a) de la prezentul paragraf nu are o filială mare sau mijlocie, astfel cum se menționează la alineatul (4).

Statele membre prevăd ca o sucursală să nu mai facă obiectul obligațiilor de raportare stabilite la prezentul alineat în cazul în care criteriul prevăzut la litera (a) încetează să mai fie îndeplinit timp de două exerciții financiare consecutive.

(6) Statele membre nu aplică normele stabilite la alineatele (4) și (5) de la prezentul articol în cazul în care un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit de o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang sau de o întreprindere autonomă care nu intră sub incidența legislației unui stat membru într-un mod coerent cu articolul 48c și îndeplinește următoarele criterii:

- (a) este pus la dispoziția publicului, gratuit și într-un format de raportare electronică cu citire automată:
 - (i) pe site-ul internet al respectivei întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang sau al întreprinderii autonome respective;
 - (ii) în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii;
 - (iii) în termen de cel mult 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmit raportul; și
 - (b) identifică denumirea și sediul social al unei singure filiale sau denumirea și adresa unei singure sucursale care intră sub incidența legislației unui stat membru și care a publicat un raport în conformitate cu articolul 48d alineatul (1).
- (7) Statele membre impun filialelor sau sucursalelor care nu fac obiectul dispozițiilor de la alineatele (4) și (5) de la prezentul articol obligația să publice și să asigure accesul la un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit în cazul în care aceste filiale sau sucursale servesc exclusiv obiectivului eludării cerințelor de raportare stabilite în prezentul capitol.

Articolul 48c

Conținutul raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit

(1) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit care trebuie prezentat în temeiul articolului 48b include informații cu privire la toate activitățile întreprinderii autonome sau ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, inclusiv activitățile tuturor întreprinderilor afiliate, consolidate în situațiile financiare aferente exercițiului financiar în cauză.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) cuprind:

- (a) numele întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang sau al întreprinderii autonome, exercițiul financiar în cauză, moneda utilizată pentru prezentarea raportului și, după caz, o listă a tuturor filialelor consolidate în situațiile financiare ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, pentru exercițiul financiar relevant, stabilite în Uniune sau în jurisdicțiile fiscale incluse în anexele I și II la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;
- (b) o scurtă descriere a naturii activităților acestora;
- (c) numărul de angajați în echivalent normă întreagă;

(d) veniturile, care reprezintă:

- (i) suma cifrei de afaceri nete, a altor venituri din exploatare, a veniturilor din interese de participare, cu excepția dividendelor primite de la întreprinderile afiliate, a veniturilor din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate, a altor dobânzi de încasat și a altor venituri similare enumerate în anexele V și VI la prezenta directivă; sau
- (ii) încasările, astfel cum sunt definite de cadrul de raportare financiară pe baza căruia se întocmesc situațiile financiare, cu excepția ajustărilor de valoare și a dividendelor primite de la întreprinderi afiliate;

(e) cuantumul profitului sau pierderii înainte de impozitare;

(f) cuantumul impozitului pe profit acumulat în cursul exercițiului financiar în cauză, care reprezintă cheltuielile curente cu impozitele recunoscute în ceea ce privește profiturile sau pierderile impozabile din exercițiul financiar în cauză de către întreprinderi și sucursale, în jurisdicția fiscală relevantă;

(g) cuantumul impozitului pe profit plătit în numerar, care reprezintă cuantumul impozitului pe profit plătit în cursul exercițiului financiar în cauză de către întreprinderi și sucursale în jurisdicția fiscală relevantă; și

(h) cuantumul câștigurilor acumulate la sfârșitul exercițiului financiar în cauză.

În sensul literei (d), veniturile includ tranzacțiile cu părți afiliate.

În sensul literei (f), cheltuielile curente cu impozitele se referă doar la activitățile unei întreprinderi din exercițiul financiar relevant și nu includ impozite amânate sau provizioane pentru obligații incerte privind impozitul.

În sensul literei (g), impozitele plătite includ impozitele reținute la sursă plătite de alte întreprinderi în ceea ce privește plățile către întreprinderi și sucursale din cadrul unui grup.

În sensul literei (h), câștigurile acumulate se referă la suma profiturilor din exercițiile financiare anterioare și din exercițiul financiar în cauză, cu privire la distribuirea cărora nu s-a decis încă. În ceea ce privește sucursalele, câștigurile acumulate sunt cele ale întreprinderii care a deschis sucursala.

(3) Statele membre permit ca informațiile enumerate la alineatul (2) de la prezentul articol să fie raportate pe baza instrucțiunilor de raportare menționate în secțiunea III părțile B și C din anexa III la Directiva 2011/16/UE a Consiliului (**).

(4) Informațiile menționate la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol sunt prezentate utilizând un model comun și formate de raportare electronică cu citire automată. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, respectivul model comun și respectivele formate de raportare electronică. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2).

(5) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit prezintă informațiile menționate la alineatul (2) sau (3), separat pentru fiecare stat membru. În cazul în care un stat membru cuprinde mai multe jurisdicții fiscale, informațiile sunt agregate la nivel de stat membru.

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit prezintă, de asemenea, informațiile menționate la alineatul (2) sau (3) de la prezentul articol, separat pentru fiecare jurisdicție fiscală care, la data de 1 martie a exercițiului financiar pentru care urmează să se întocmească raportul, se află pe lista din anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale și prezintă aceste informații separat pentru fiecare jurisdicție fiscală care, la data de 1 martie a exercițiului financiar pentru care urmează să se întocmească raportul și la data de 1 martie a exercițiului financiar precedent, a fost menționată în anexa II la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale.

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit prezintă, de asemenea, informațiile menționate la alineatul (2) sau (3) în mod agregat pentru alte jurisdicții fiscale.

Informațiile se atribuie fiecărei jurisdicții fiscale relevante pe baza sediului sau a existenței unui sediu comercial fix sau a unei activități economice permanente care, având în vedere activitățile grupului sau ale întreprinderii autonome, poate face obiectul obligației de a plăti impozit pe profit în jurisdicția fiscală respectivă.

În cazul în care activitățile mai multor întreprinderi afiliate pot face obiectul obligației de a plăti impozit pe profit în cadrul unei singure jurisdicții fiscale, informațiile atribuite jurisdicției fiscale respective reprezintă suma informațiilor referitoare la astfel de activități ale fiecărei întreprinderi afiliate și ale sucursalelor lor în jurisdicția fiscală respectivă.

Nicio informație privind o anumită activitate nu este atribuită simultan mai multor jurisdicții fiscale.

(6) Statele membre pot permite ca una sau mai multe informații specifice care trebuie prezentate în mod normal în conformitate cu alineatul (2) sau (3) să fie omise temporar din raport în cazul în care prezentarea lor ar aduce prejudicii grave poziției comerciale a întreprinderilor la care se referă raportul. Orice omisiune este indicată în mod clar în raport, împreună cu o explicație motivată în mod corespunzător privind motivele acesteia.

Statele membre se asigură că toate informațiile omise în temeiul primului paragraf sunt făcute publice într-un raport ulterior privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, în termen de cel mult cinci ani de la data omisiunii inițiale.

Statele membre se asigură că informațiile referitoare la jurisdicțiile fiscale incluse în anexele I și II la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, astfel cum sunt menționate la alineatul (5) de la prezentul articol, nu pot fi omise niciodată.

(7) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit poate include, dacă este cazul, la nivelul grupului, o prezentare generală care să ofere explicații cu privire la orice discrepanță semnificativă dintre cantumurile prezentate în temeiul alineatului (2) literele (f) și (g), ținând seama, după caz, de cantumurile corespunzătoare referitoare la exercițiile financiare anterioare.

(8) Moneda utilizată în raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este moneda în care sunt prezentate situațiile financiare consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang sau situațiile financiare anuale ale întreprinderii autonome. Statele membre nu solicită publicarea acestui raport într-o altă monedă decât moneda utilizată în situațiile financiare.

Cu toate acestea, în cazul menționat la articolul 48b alineatul (4) al doilea paragraf, moneda utilizată în raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este moneda în care filiala își publică situațiile financiare anuale.

(9) Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot converti pragul de 750 000 000 EUR în moneda lor națională. Pentru efectuarea respectivei conversii, statele membre respective aplică cursul de schimb valabil la data de 21 decembrie 2021, publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Statele membre respective pot crește sau reduce pragurile cu maximum 5 % pentru a obține o sumă rotundă în monedele naționale.

Pragurile menționate la articolul 48b alineatele (4) și (5) se convertesc într-o sumă echivalentă în moneda națională a oricărei țări terțe relevante prin aplicarea cursului de schimb valabil la data de 21 decembrie 2021, rotunjită la mia cea mai apropiată.

(10) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit precizează dacă a fost elaborat în conformitate cu alineatul (2) sau (3) de la prezentul articol.

Articolul 48d

Publicarea și accesibilitatea

(1) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit și declarația, menționate la articolul 48b din prezenta directivă, se publică în termen de 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmit raportul, astfel cum este prevăzut de fiecare stat membru în conformitate cu articolele 14-28 din Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului (***) și, după caz, în conformitate cu articolul 36 din Directiva (UE) 2017/1132.

(2) Statele membre se asigură că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit și declarația publicate de întreprinderi în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol sunt puse la dispoziția publicului gratuit, în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii, în termen de cel mult 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmit raportul pe site-ul internet:

- (a) al întreprinderii, atunci când se aplică articolul 48b alineatul (1);
- (b) al filialei sau al unei întreprinderi afiliate, atunci când se aplică articolul 48b alineatul (4); sau
- (c) al sucursalei sau al întreprinderii care a deschis sucursala sau al unei întreprinderi afiliate, atunci când se aplică articolul 48b alineatul (5).

(3) Statele membre pot scuti întreprinderile de la aplicarea normelor prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol în cazul în care raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit publicat în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol este pus simultan la dispoziția publicului într-un format de raportare electronică cu citire automată, pe site-ul internet al registrului menționat la articolul 16 din Directiva (UE) 2017/1132 și gratuit pentru orice terț situat în Uniune. Site-ul internet al întreprinderilor și sucursalelor, astfel cum este menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, conține informații privind scutirea respectivă și o trimitere la site-ul internet al registrului relevant.

(4) Raportul menționat la articolul 48b alineatele (1), (4), (5), (6) și (7) și, după caz, declarația menționată la alineatele (4) și (5) de la articolul menționat rămân accesibile pe site-ul internet în cauză pentru o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi.

Articolul 48e

Responsabilitatea pentru întocmirea, publicarea și asigurarea accesului la raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit

(1) Statele membre se asigură că membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang sau ale întreprinderilor autonome menționate la articolul 48b alineatul (1), care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a asigura faptul că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit, publicat și pus la dispoziție în conformitate cu articolele 48b, 48c și 48d.

(2) Statele membre se asigură că membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale filialelor menționate la articolul 48b alineatul (4) din prezenta directivă, precum și persoana sau persoanele desemnate să efectueze formalitățile de publicitate prevăzute la articolul 41 din Directiva (UE) 2017/1132 pentru sucursalele menționate la articolul 48b alineatul (5) din prezenta directivă, care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a se asigura, făcând uz optim de cunoștințele și mijloacele de care dispun, că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit într-un mod coerent sau conform, după caz, cu articolele 48b și 48c, și că este publicat și pus la dispoziție în conformitate cu articolul 48d.

Articolul 48f

Declarația auditorului statutar

În cazul în care există obligația ca situațiile financiare ale unei întreprinderi care intră sub incidența legislației unui stat membru să fie auditate de unul sau mai mulți auditori statutari sau de una sau mai multe firme de audit, raportul de audit stabilește dacă, pentru exercițiul financiar anterior exercițiului financiar pentru care au fost întocmite situațiile financiare care fac obiectul auditului, întreprinderea a avut obligația, în temeiul articolului 48b, de a publica un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit și, în caz afirmativ, dacă raportul a fost publicat în conformitate cu articolul 48d.

Articolul 48g

Data de începere pentru raportarea informațiilor referitoare la impozitul pe profit

Statele membre se asigură că actele cu putere de lege și actele administrative care transpun articolele 48a-48f se aplică cel târziu de la data începerii primului exercițiu financiar care debutează la sau după 22 iunie 2024.

*Articolul 48h***Clauza de reexaminare**

Până la 22 iunie 2027, Comisia prezintă un raport privind respectarea obligațiilor de raportare stabilite la articolele 48a-48f și privind impactul acestora și ținând seama de situația de la nivelul OCDE, de necesitatea de a asigura un nivel suficient de transparență și de necesitatea de a menține și a asigura un mediu concurențial pentru întreprinderi și investiții private, Comisia reexaminează și evaluează, în special, dacă ar fi oportun să se extindă obligația de raportare privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, stabilită la articolul 48b, la întreprinderile mari și la grupurile mari, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatele (4) și (7), precum și să se extindă conținutul raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, menționat la articolul 48c, pentru a include elemente suplimentare. În raportul respectiv, Comisia evaluează, de asemenea, impactul pe care îl au asupra eficacității prezentei directive prezentarea informațiilor fiscale pe bază agregată pentru jurisdicțiile fiscale din țări terțe, astfel cum se prevede la articolul 48c alineatul (5), și omiterea temporară a informațiilor prevăzută la articolul 48c alineatul (6).

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului raportul său, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

- (*) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).
- (**) Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).
- (***) Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO L 169, 30.6.2017, p. 46)."

3. La articolul 49 se introduce următorul alineat:

„(3a) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

*Articolul 2***Transpunere**

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 22 iunie 2023. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul respectivelor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 4***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 24 noiembrie 2021.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
A. LOGAR
